

DEBATS PÚBLICA XXI – Arquitectura de les titulacions – QUALITAT DOCENT I OCUPABILITAT

El debat ha estat dirigit entorn de dos eixos principals: la qualitat docent i l'ocupabilitat. A l'hora de tractar ambdós eixos, s'ha dividit la participació en una presentació del problema, una presentació de les eines existents i el llançament de la pregunta *Què podem fer per millorar la situació?*

Qualitat Docent

El dinamitzador ha presentat les diverses eines que existeixen per a comprovar la qualitat dels estudis. Les eines són les següents: la Comissió d'Avaluació Interna, que es duu a terme cada quatre anys; la Comissió d'Avaluació Externa, que es duu a terme cada quatre anys i està formada per un equip extern a la universitat; les enquestes de professorat, que conformen una part important de l'avaluació del professorat però no tenen la participació suficient per a tenir un pes important; per últim, les Comissions de Docència, que sorgeixen a les facultats.

Després de la presentació, el dinamitzador llença una pregunta per a iniciar el debat: *Són poques, les eines? En necessitem més?*

- Cal reformular les condicions i l'índex de les comissions d'avaluació interna i externa. Cal que tots dos elements siguin menys quantitius i mecànics i més qualitius. Aquestes comissions no contemplen si l'educació rebuda té un caràcter crític. Encara que les enquestes d'avaluació del professorat podrien reflectir si l'ensenyament és crític, la baixa participació ho impedeix. Es fa insistència que s'ha de **garantir un ensenyament crític, de qualitat i participatiu**.

- Hi ha un problema present a les enquestes del professorat: en molts casos, la valoració pot estar esbiaixada per les notes i l'avaluació que ha rebut l'alumnat.

- Es posa sobre la taula que l'ensenyament no només ha de ser crític, sinó que el professorat també ha de tenir **capacitat de transmissió de la informació**. Per tant, necessitem assolir tots dos objectius.

- A les avaluacions s'hauria de preguntar als alumnes si el professor titular de l'assignatura és qui de veritat imparteix les classes o si, com a mínim, és el professor que s'indica a la guia docent qui imparteix les classes de l'assignatura. Hi ha la queixa generalitzada que alguns professors catedràtics passen a fer classe en una universitat privada i deixen de fer-ne a la universitat pública però posen un altre professor en lloc seu. És preferible disposar de l'assistència del professorat que no pas del prestigi que pugui tenir.

- Necessitat de **canviar la comunicació i la difusió de les enquestes**. Com a idees per a millorar la participació i la difusió de les enquestes, es proposa utilitzar missatges que busquin incloure la gent o fer-la partícip d'un bé comú. També es proposa que les enquestes es mantinguin obertes durant tot l'any, encara que això podria convertir-les en queixes en comptes de ser veritables enquestes d'avaluació. També es proposa incentivar l'alumnat amb crèdits o premis.

- S'introdueix la idea de crear alguna mena de **procés participatiu perquè l'alumnat participi** en l'avaluació de la qualitat docent. Es parla de l'existència de la Comissió de Docència i de les Juntes de Secció. Aquestes Juntes de Secció s'aproven per junta a cada facultat i s'han de crear (no són òrgans permanents o existents a totes les facultats). Allà s'avalua el contingut del grau en general i no pas el de cada assignatura, ja que és la Comissió de Docència qui du a terme l'avaluació de les assignatures.

- Necessitat de la **inclusió d'una òptica de gènere** a l'hora de qualificar la docència. Hi ha una falta generalitzada d'inclusió de gènere a les bibliografies utilitzades a les assignatures d'alguns graus. Es considera que això comporta una invisibilització de la dona com a referent acadèmic. S'ha de contemplar la paritat a l'avaluació de la qualitat. Per a afavorir-ho, ha sorgit la idea de la creació de comissions per a facilitar la inclusió però, tot i que poden resultar útils, part dels participants del debat consideren que no haurien de ser necessàries.

Ocupabilitat

El dinamitzador presenta les diverses eines que existeixen a la universitat per a afavorir l'ocupabilitat: el Treball campus i la coordinació de cada facultat que penja ofertes que arriben al deganat (aquesta eina existeix a molt pocs graus i s'hauria d'incrementar). També exposa que, segons la normativa de Treball Campus, les pràctiques curriculars no poden ser remunerades. Les no curriculars sí que poden ser remunerades amb un sou mínim de cinc euros l'hora. Aquesta xifra és una de les més baixes si la comparem amb altres universitats. Per exemple, a la Universitat Politècnica de Catalunya el sou mínim és de vuit euros l'hora.

- Es presenten un seguit de crítiques al Treball Campus que, a grans trets, es considera una ETT en ser una empresa de treball privada dins una institució pública. Es remarca que l'alumnat no vol el model de "contractes brossa" de les ETT dins de la universitat. S'arriba a la conclusió que caldria replantejar el model del Treball Campus o bé expulsar-lo de la universitat.

- Es posa de manifest la **falta de conciliació laboral**. Un estudiant que hagi de treballar durant el curs per a pagar-se els estudis no té la capacitat econòmica per, alhora, fer pràctiques no remunerades.

- Al debat, es comenta la falta real d'aprenentatge durant els períodes de pràctiques. Encara que les empreses que acullen becaris els haurien de garantir cursos d'aprenentatge, a la realitat, això no passa. L'alumnat té la sensació que "treballa de franc" per les empreses.

Quant al debat de la capacitat de l'estudiant per a trobar feina un cop finalitza els estudis, es fan les observacions següents:

- La inclusió **dels màsters obligatoris dificulta la capacitat de trobar feina**, ja que, per motius econòmics, no tothom pot cursar-los i, per tant, alguns estudiants queden en desavantatge comparatiu al mercat laboral.

- Al debat es treballa la idea de la **inclusió de soft skills**, com ara saber tractar amb clients, saber organitzar reunions, etc. (en funció dels estudis cursats). És important, però, que no hi hagi una pèrdua de qualitat en detriment de les *soft skills*. A més, s'observa la intromissió dels interessos de les empreses privades en l'educació de l'alumnat com un factor negatiu, atès que pot portar a una davallada de la qualitat crítica dels graus, els quals esdevenen esclaus del mercat laboral.